

Hvor langt er vi?

Hvad skal vi nu mere med et Kvindeblad? saaledes spørges der af og til omkring os, dels af dem, for hvem der overhovedet ikke eksisterer nogen Kvindesag, fordi de slet ikke regner Kvinderne med, naar det gælder om alvorlige Interesser, og dels af dem, der netop — i hvert Fald i Theorien — regner Kvinderne for fuldt gyldige ved Siden af Mændene og udtaler, at Mænd og Kvinder har ganske samme Interesser og derfor ogsaa maa kunne forliges om de samme Organer, hvilket jo i Praksis vil sige, at Kvinderne har at holde sig til Mændenes Anskuelser og Mændenes Foranstaltninger, helst uden at mukke. Men ogsaa fra virkelig alvorlige Kvindesagsvenner, fra dem, der for Alvor ønsker, at Kvinderne — efter deres Ejendommeligheder — maa faa den Indflydelse baade i Hjemmene og i Samfundet, som vilde være baade i Kvindernes og i disse Institutioners egne Interesser, ogsaa fra dem høre vi Spørgsmaalet: Hvad skal vi mere med et Kvindeblad? Har det ikke allerede gjort den Nytte, der behøves? Folk ved jo nu saa godt, hvad Kvindesagen er. Alvorlige Mennesker ler jo ikke længere ad os. Forældre sætter jo deres Døtre til at arbejde; de unge Piger strømmer jo i skarevis til Præliminæreksamen o. s. v.; hvad er der saa egentlig mere for et saadant Blad at udrette?

Ja vel er der udrettet et godt Arbejde i de sidste 10 Aar, Begreberne er klarede hos overmaade mange iblandt os; tænkende Mennesker kender nu Forskel paa selve Kvindesagen og dens Karrikatur, og derved er saare meget naaet; thi derved har vi opnaaet Respekt og faaet Ørenlyd. Og vel har unge Piger faaet Lyst til at faa flere Kundskaber og vel ogsaa til at faa dem anvendte og fortjene noget, ligesom vi